

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 16 grudnia 2016 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania
karnego**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z przedłożonym projektem negatywnie opiniuje zmiany proponowane w art. 209 § 1 kpk i wprowadzenie nowego art. 209 § 6 kpk. Mając na uwadze cele postępowania karnego, sformułowane w art. 2 kpk, przy podejrzeniu przestępnego spowodowania śmierci czynności procesowe w postaci oględzin lub otwarcia zwłok mają podstawowe znaczenie dla wyjaśnienia okoliczności sprawy, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 2 § 2 kpk. Zdaniem Rady ewentualne ograniczenie czynności dowodowych w warunkach projektowanego art. 209 § 6 kpk w wyjątkowych i nie budzących wątpliwości sytuacjach winno odnosić się jedynie do otwarcia zwłok, zaś czynność ich oględzin winna zawsze mieć obligatoryjny charakter.

Odnosząc się do proponowanej zmiany art. 210 kpk, Rada zwraca uwagę, że wprowadzenie zaskarżalności postanowienia o zarządzeniu wyjęcia zwłok z grobu (art. 210 § 2 kpk) stanowić będzie istotny wyłom w regułach dotyczących zaskarżania orzeczeń w postępowaniu karnym. Dostrzegając jednak szczególny charakter tego rodzaju postanowienia, Krajowa Rada Sądownictwa aprobejuje wprowadzenie możliwości jego zaskarżenia. Jednocześnie Rada negatywnie opiniuje proponowaną treść art. 210 § 3 kpk, zauważając, że wprowadzenie możliwości zażalenia o suspensywnym charakterze bez określenia terminu na rozpoznanie zażalenia, prowadzić może do zniekształcenia lub utraty dowodu. Doniosłość tego argumentu wzmacnia analiza treści § 12 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2001 r. w *sprawie postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi* (Dz. U. nr 153, poz. 1783, ze zmianami), z którego wynika, że zasadniczo ekshumacje mogą być dokonywane jedynie w okresie między 16 października a 15 kwietnia każdego roku. W tej sytuacji należałoby zrezygnować z suspensywnego charakteru zażalenia w wypadku postanowienia wydanego na podstawie art. 210 § 1 kpk lub wprowadzić ściśle określony

i krótki termin na rozpoznanie zażalenia. Wzorcem mógłby w tym wypadku stać się np. art. 252 § 3 kpk, który odnosi się do zażalenia na tymczasowe aresztowanie.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa po raz kolejny zwraca uwagę, że częste i wybiórcze zmiany Kodeksu postępowania karnego, bez pogłębionych analiz przeprowadzanych z udziałem Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego, nie sprzyjają stabilności prawa i prowadzą do obniżenia poczucia pewności prawa wśród obywateli.